

СВОБОДА

LIBERTY

ЖУРНАЛЪ ДЛЯ РУССКОГО НАРОДА ВЪ АМЕРИЦѢ И ОРГАНЪ „РУССКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА“.

РѢКЪ IV.

Шамокінъ, Па. Четвергъ 12-го Марца 1896.

Число II.

Календарь.

12	Ч.	Клещина преп.
13	П.	Евдокия преп.
14	С.	Теофота муч.
15	П.	С. ПОСТУ. Евтанія Герасима, Шаля, Юліана
16	П.	Колони муч.
17	В.	42 муч. въ Америкѣ (Ноклози)
18	С.	

Змѣстъ.

Вѣдъ Редакціи. — Вѣдъ Выдѣлу тов. „Союзъ“. — Справки „Союзъ“. — Вѣстия стати. — Фактъ на часѣ. — Вѣсти зъ Америки. — Вѣсти зъ Европ. — Повѣсти. — Посмертны вѣсти. — Справки рѣбншч. — До-що цѣкавое. — Вѣщина. — Стихи: Майнеръ пероба. — Фейлетони: Литвины изъ Америкѣ и Галичка православно армія зъ оружіемъ шляхотною дувунціяціи. — Кто виненъ. — Оголошеня.

Вѣдъ Редакціи.

Подеамо понизше ичмена вѣншнхъ агентовъ, котри мають право коллектовати грошъ за „Свободу“ и запасувати новыхъ предилтннкѡвъ. Просимо нашихъ читателѣвъ водноситесь до сихъ людей зъ повняньмъ до вѣрїемъ, понеже они виступають зъ имени Редакціи.

Понеже годѣ вѣсгмъ водповѣднмъ листовно, мы заведемъ переписку редакціи и Администраціи и всякій водповѣднмъ знайдуть нашъ предилтннкѡвъ въ той рубрикѣ, котра все буде умѣрѣна на другой сторѣ.

- Агентами „Свободы“ суть:
- Асафатъ Дзюбно, Shamokin, Pa.
 - Костъ Кобанъ, Olyphant, Pa.
 - Каторъ Гладикъ, Mayfield, Pa.
 - Стефанъ Шпаньскій, Mt. Carmel, Pa.
 - Иванъ Прегонъ, Yonkers, N. Y.
 - Ивантій Горбилъ, Derby, Conn.
 - Андрей Коваль, Shenandoah, Pa.
 - Дмиро Ванько, Ansonia, Conn.

Вѣдъ Выдѣлу тов. „Союзъ“.

Вѣсгмъ намъ звѣсне наше руске, робѡтншчѣ, спомагачѣ товариство „Союзъ“.

— Мы даемо 500 дол. посмертногю и прїямасмо тыхъ членѡвъ, що належали до другихъ товариствъ безъ вступного. Треба только заслати грошъ до касіера: George Chylak, Olyphant, Pa. и повѣдомити секретря: Rev. Nestor Dmytriv, Mt. Carmel, Pa., а вже еси чловѣче забезпеченый на випадокъ смерти. Уже твоя жѣнка и дѣти не плачуть и не нарѣкають на небалого батька.

Понеже нашъ членъ не мають въ статутахъ написано, що „Союзъ“ дае посмертногю не 400, але 500 дол. а богато членѡвъ водзымае ся до насъ, щобъ статутъ такій имъ прислати, въ котромъ бы было написано, що „Союзъ“ дае посмертногю 500 дол. — Выдѣль имъ постараеться о новы статуты, заявляе сею дорогою своимъ членѡвъ, што „Союзъ“ водѣ 5 липня 1895 року порѣшывъ платити посмертно въ 400, але 500 дол. Найжаче зъ васъ, членамъ, имѣть водготовити ся новымъ статутъ. Пригадаемо такожъ нашимъ членамъ, що они мають право доставити „Свободу“ за одного долара на рѡкѣ.

Просимо всѣхъ членѡвъ, щобъ точно платили свои вкладки мѣсячнй, щобъ мы могли точно предлагати мѣсячнє справозданє касове, тай щобъ на випадокъ смерти члена Выдѣль всеичасъ могъ бодай одну слезу отерти бѣдной вдовѣ и осироченымъ дѣтмъ.

Иванъ Глова иредполдатель.

Несторъ Дмитровъ секретарь.

СПРАВЫ „СОЮЗА“.

Справозданє касове за мѣсяць Лютый 1896.

Бр. св. Димитрія въ Mt. Carmel, Pa.	\$19.00
Бр. св. АА. Петра и Павла въ Mt. Carmel,	9.00
Бр. св. О. Николая въ Centralia, Pa.	7.00
Бр. св. Кур. Мегодін въ Shamokin, Pa.	61.50
Бр. св. Володимира въ Pleasant Hill, Pa.	36.50
Бр. св. Іоана Крест. въ Olyphant, Pa.	34.00
Бр. св. Кур. и Мегодін въ Mayfield, Pa.	11.00
Бр. Пр. Дѣвы въ St. Clair, Pa.	8.50
Бр. св. Арх. Михаила въ Elmira, N. Y.	10.00
Члены зъ St. Louis, Mo.	11.00
Чл. Иванъ Лазорншчакъ	2.50
„ Сімеонъ Кондрать	3.00
„ Николай Сасъ	2.00
Складка на „Эміграціонный Домъ“	66.85
Разомъ	\$282.85

Юрій Хлягъ кассиръ „Союза“.

Шамокінъ 12 марца

Ухвала конгресу Сполуч. Державъ въ справѣ кубанской заняла умы цѣлон Америкѣ, а ще больше заинтересовала стару Европу. Въ первой линїи закурилася Испанія, интересована безпосередно въ той справѣ. Уже довший часъ боре ся Испанія зъ повстанцими кубанскими, вѣс свои силы напружила, цѣлый, и такъ не великій маегокъ державный стратила, щобъ лишь не выпустили зъ рукъ такъ лакогю куска, якъ Куба Островъ Куба представляе справдѣ не малу вартость. Продукты кубанскїй за-

сыпують рынки не только европейскїй, але навѣтъ конкурують свою добротю зъ продуктами американскими. Тожъ годѣ выпустити зъ подѣ свои власти такой островъ такой державѣ, якъ Испанія, котра нынѣ стоить въ третѡмъ рядѣ европейскїхъ державъ и подѣ взглядомъ силы духовою и материальной. Множество войска подѣ комендою еверала Вейлера выслала була Испанія на Кубу, щобъ выбити до ноги тыхъ непослушныхъ, автохтонѡвъ кубанскихъ, що не хотять подлягати Испанїи. Енераль Вейлеръ, сегомъ звѣрскимъ поступованемъ споводувавъ то, що навѣтъ грубїи паны, богатїи капиталисты, политикеры Сполуч. Державъ, котрыхъ сердце не все безъ чутемъ людскимъ, але по большой части долярюмъ, що навѣтъ и тѣ обурились и ухвалили резолюціи, котри имѣли вѣдѣлы в цѣлой Америкѣ велику радѡсть, у кубанцѣвъ теплу надѣю на освобождение. Въ Испанїи почалась демонстраціи на велику скалю. Не только студенты, той охочїи элементъ и жаждный всякихъ демонстраціи — але вѣсгалѣ цѣле население подняло крикъ и зойкъ накидуючися на помешкане амбасадора Спол. Державъ, здираючи по-всекоды американскїи фаны. Щобъ спорити достаточн гроша на войну зъ Кубою и на евентуальну войну зъ Спол. Державами, позамыкала университеты и вѣс публичнїи институціи, котри потребують гроша зъ державного фонду. Чуючися однакъ слаби, выступили власными силами противъ такого велика, якъ Спол. Державы, шукае Испанїя союзниковъ въ другихъ державахъ европейскїхъ и въ той цѣли порозсылала депешѣ, старуючися, щобъ всѣ державы европейскїй запротестовали противъ ухвалы конгресу Спол. Державъ. Яке становиско займуть державы европейскїй въ той kwestїи, годѣ нынѣ щось певного сказати, але судачи послѣя голосѡвъ газетъ поодинокихъ державъ, мсжна сподѣвати ся, що тѣ державы, котри мають свои колонїи, чи то въ самой Америкѣ, чи близько Америки — имено: острова въ посѣданю, воднесуть ся вороже до ухвалы конгресу, яке воднеслсь вороже до доктрины, чи завѣщаня Мнргое, котре президентъ Cleveland пригадавъ въ справѣ венецуйскѡй. Французскїи часописчє стали явно по сторонѣ Испанїи, называючи выступленє сенату наивнымъ и смѣшнымъ. Англїйска пресса, знана зѡ своего такту, заявила невтрально, хотъ помѣжь рядками можъ дочитатись невдоволеня зъ ухвалы конгресу. Колибъ однакъ Спол. Державы были дальше позволяли мордувати Рейлерови Кубанцѣвъ, якъ се стара, цивїлизована Европа позволяе рѣзати Туркамъ Армянчикѡвъ, булибъ закричалъ аголосомъ свободо, що се варварство, що се нелюдокобѣ зѡ стороны вольной Америки, що она позволяе на такой морды приконци 19. вѣку. Булабъ Европа назвала Американцѣвъ подлыми сынами великого Вашингтона. Спол. Державы сповнили свой обовязокъ. Конгресъ поскупивъ такъ, якъ була се воля народу. Вѡдъ подлису Cleveland-а залежати буде дальша акціа и ряду и цѣлого народу Спол. Державы въ справѣ кубанской. Не треба бути, авѣ Бімаркомъ, авѣ Кахнѣкевичкомъ — не треба бути авѣ Ба-

денїмъ, авѣ Барвѣнскимъ — вѣсгалѣ не треба бути великимъ политикомъ, авѣ дипломатомъ, чтобъ не предвидѣти, якїи-бы бувъ конецъ евентуальной войны Испанїи зъ Спол. Державами. Сто мїліонѡвъ другихъ готовїи въ одномъ дни офировати капиталисты американскїи! Але американецъ занадто практичный, чтобъ хотѣвъ грошѣ тратити въ борбѣ зъ такой маленько, бѣдною державою, якъ Испанїя.

Чи Русины американскїи зрѣлїи, чтобъ вповнѣ поняти вагу такой институціи для народу, якъ „Эмігр. Домъ“, и до еѣ здвїгненя разомъ, безъ дробленя и такъ дуже слабыхъ силъ, ити — се ишла рѣчь; але что Русинамъ, такой институціи доконче потрѣбно, чимъ скорше, въ доказъ того зволити Редакціа зареєструвати въ стовицяхъ „Свободы“ слѣдуючий фактъ: Дня 26. лютого вечеромъ прїѣхавъ до мене литовскїи мѡвъ товарищъ „по чину“ хлопця и сказавъ, що сей прибудда шукае батька. Позалка, здаець онъ оба не могли порозумѣтись то я взявъ его на катихизмъ: „Якъ ся называець?“ „Андрѣй Цапъ“.

„Та вѡдки ѣдешъ?“ „Гѣ въ воды“ — була водповѣдъ. Ага, думаю собѣ, то нашъ морскїи паломникъ заблудивъ. Говоритъ ся теперъ можъ Русинамъ о „Домѣ Эмігр.“ треба экзаменовати дальше, може доведѣаюсъ что цѣкавое. „Де ѣдешъ? — спытавъ я дальше“.

„До отца“.

„А знаець де твоѣй батько?“

„Гѣ?“

„Чи знаець, де твоѣй отецъ?“

„Не знаю, чимъ трафивъ, ту написано“ и подавъ менѣ картку, на котрой було выразно написано: Michael Cap, Derby, Conn. Box 20, а доломъ дописавъ хтѡсъ оловцемъ: Birmingham, Pa. Отже мавъ вѡнъ ѣхати зъ Нью-Йорку до Derby, Conn. до своего батька. Понеже руского опѣкуна надѣ переселенцями не було, то знайшовъ ся жидѡвскїи. — Ничъ цѣкавое, Русинъ мае вже таке щастье до него, що вскоды Лейба при нѣмъ. Завдяки отже безсовѣстному агентови, котрый послѣя зѡзнама ошуканогю хлопця, мавъ написати Birmingham, Pa. и туды купивъ му тикетъ, ушпнвнвъ ся голодный хлопецъ ажъ въ Пітсбургъ. Не конецъ ще тому. Зъ дальшихъ его словѣ дознавъ ся я, що выѣхавъ вѡнъ зъ Галичины 28. сѣчня зъ сумою 140 зр. въ кишени, а до Пітсбурга прїѣхавъ 26. лютого — дуже скоро! — заплативши въ Гамбургѣ за „шифарту“ 87 зр. Коли я ему сказавъ, що муситъ назѣдъ ѣхати до той воды, чтобъ побачитись зъ отцемъ, а при томъ спытавъ, чи мае грошѣ на дорогу, росплакавъ ся бѣдный хлопчиско при тыхъ словахъ, бо мавъ всего при собѣ лишь \$1.30. Стало на томъ, що зайшовъ до одного краянѣ и ждавъ у него кѡлька дней на грошѣ водѣ батька, чтобъ зновъ переѣхатсь въ гѡднымъ американскимъ транспортѣ. Въ такой способѣ водятъ рускїи эмигранты зъ заробокъ до Америки. Это лишь одинъ примѣръ.

ЛИТВИНЫ ВЪ АМЕРИЦѢ.

Литвины и Русины въ Америкѣ. — Эмиграціа. — Колонїи. — Робота и торговля. — Школы и таєларство. — Парокїи и духовенство. — Товариства. — Табори каєриальная и постуцовый. — Надужае въ нашихъ провалити родина до руїны, бѣжки и вѡлочѣне ся по судакъ. — Интелигенціа; будучицѣ Литовщины въ Америкѣ.

(Конецъ).

Не думай, ласкавыи читателю, что слова наганы маемъ лишь для люду робучого; вынаде часати и нашу интелїгенцію за жите безъ цѣли и невизане вымаганє приличности и моральности. Часто лучае ся, что интелїгентный нашъ братъ, котрый мавъ бы бути примѣромъ для непрѡсвѣченогю брата, ходитъ самъ напередъ по дорогѣ неморальной; то стѡсуеть ся до интелїгенци свѣдѡн, якъ и духовнон. Гулятика, лиїтивна, чужолѡство, помѣста, завѣсть цѣхують на жалъ нашу интелїгенцію. Прада о поднесене самыхъ себе и братѡвъ зъ уровня упадку есть выпятковымъ явншємъ нынѣ. Въ минувшѡсти Литва мала свѣтлыхъ мужѡвъ на поли политичномъ, якъ князѣвъ Мендога, Гедимина, Ольгерда, Кенстутиса, Віголда, Зигмунта; такожъ ученыхъ якъ Михайлонїсѣ, Немцевичъ, Почобутъ, Довконтъ; мужѡвъ стану цѣли интелїгентны, Галичинцѣ, ке. Пьотоломъ и т. д. Жалко, что однакъ треба,

что даесть маемо больше юдашѡвъ, котри ступають дорогою Косоковскихъ, Масальскихъ, Кашевичѡвъ, Мурашѡвъ, Жилинскихъ и т. п. Якъ въ Росїи маемо сиродайну зграю интелїгенци урядови московскому, або въ Прускахъ урядови нѣмецкому (и пр. ке. Юркатисѣ, проф. Курпатисѣ), такъ въ Сполученыхъ Державяхъ одинъ поклонюють ся Орлови Вѣлому, други допчуть ногами нашу Погонь служащи своимъ ипнхамъ, третїи воддають ся адцяно шкоры зъ темновъ брати. Мала, и дуже мала горстка позѡстає людей, працюючихъ для добра загалу, на користъ бѣдного и темного робѡтника, и змагаючихъ до польшени долѣ привнетеногю, переслѡваногю и умираючегю народу...

Що при такихъ обставинахъ будучицѣ Литовщины не прибирае красокъ поваяныхъ и потѣшаючихъ, згодать ся зѡ мною кождый, хто глядитъ здоровымъ окомъ на стѡсунки Литовщины теперѣшнїи. Боюсъ, що мы, Литвины, даемо примѣръ вишнмъ народамъ, якъ не мають поступати, чтобъ забезпечити собѣ везнесу будучицѣ, вѣкъ якъ мають робити, чтобъ одержати свободу и отворити собѣ рай на той землі, матерѣ всего, що жие. Помимо нашихъ похибокъ и недостатковъ однакою не тратимо надѣи, что настануть лѣшнїи часы для нашего народу, что народъ нашъ

гланє по-за себе и навчитъ ся въ суесѣдныхъ народѡвъ, якъ треба жити, а въ концїи что нашъ народъ выдѣсть еще вѣдунѡвъ, але не такихъ, котри вѣс свои силы посвячуютъ чужимъ, але такихъ, котри на дорогѣ постулу и просвѣты зможуть насъ попровадити до борбы зѡ всѣмъ, що кушляве, уемне, неморальне, згубне. Кобы тѣ часы чимъ скорше заглянули въ нашѣ хаты и потѣшили сердца всѣхъ добре жичливыхъ!...

* * *

И такъ, братья Русины, на томъ концїи мою балаканку. Нехай она служитъ намъ и вамъ за доказъ, що обѡпѡльна прїязнь науге, и что тая прїязнь не згасне, доки итнутьтъ оба народы. Русины интересувались судьбою Литвиновъ, наколои промовивъ до нихъ нашъ Стелля, або коли и. Антоновичъ выдѣвъ Историю В. К. Литовского; надѣюсъ, что и теперъ они не перестануть вытягати руки прїязнои до насъ, видячи нашѣ бѣды и похибки. Прїязнь гонѣ рапы зѡлѣтыхъ суспѡльностей!...

Ивагъ.

Галичка православна армія зъ оружіемъ шляхотною дувунціяціи.

Хотъ якъ жалъ намъ мѣсяця въ нашѡй часописчїи, хотъ полемика въ загалѣ, а тымъ больше зѡ старо-краевыми газетами не входить въ програму нашѡй работы въ Америкѣ, однакъ на сей разъ годѣ намъ поминуть мовчки злобнои новинки, яка появилася въ 30. числѣ „Галичанна“ подѣ з. „В. о. инетствующая униа“. — Зъ горы застерѣгаемъ, что се першїи и послѣднїи разъ водповѣдаемо „Галичаннѡвъ“, хотъ-бы зѡ его стороны посыпалось ще больше клеветъ, хотъ-бы тота православно-казенна-опозиціино-деструктивно-поступѡна часописчїи и всѣхъ Русинѡвъ въ Америкѣ хотѣла по-именно денувциовати и намагала ся, якъ се въ Галичинѣ робитъ, всаку разумну роботу звести на манѡвцѣ. А имено, лише та разумна работа народна Русинѡвъ въ Америкѣ була причиною злобногю выступленя „Галичаннѡвъ“. Нашѣ читателѣ добре собѣ пригадують дописъ еп. православного Николая и коротку замѣтку „Свободы“ до той дописѣ. Господинове штабѡвцѣ москалюфѣлскѡн партїи страшно озлобилсь тымъ, якъ мы емѣмо боронити своихъ задачъ, выступаючи противъ вѣсегомъ вредному направлению

въ нашѡй работѣ. Але прїдавнѣмъ ся упередъ новинцѣ „Галичаннѡвъ“. Важнѣшнїи мѣсяца такъ гласають: „Многи изъ русекїхъ униатовъ, переселившись въ Америкѣ, принимаютъ православїе, хотя-бы уже по тому поводу, что православная церковь за океаномъ хорошо организована и не высталена на того рода соблазвлюющїи происшествїя, котрыхъ случались уже неоднократно среди пуцѣныхъ „самопасъ“ русеко-униатскихъ душпастырей въ Америкѣ.“

Се одна ложь.

Дальше. „Нѣкоторые изъ униатскихъ священниковъ за океаномъ, сгруповавшись вокругъ шамокїнской издаваемой о. Дмитровымъ газ. „Свобода“, подлили борбѣ противъ православїя и — къ сожалѣнїю — путемъ не весьма похвальнымъ изъ этическогю взгляда, нападая грубымъ образомъ на православную церковь, ругая ея представителей, вообще не перебирая въ оружїя“.

Се друга вже крайна ложь.

Ад. I.) Вы господинове водѣ „Галичаннѡвъ“ не маючи въ загалѣ понятїя про водносинѣ нашѣ въ Америкѣ — не можете твердити, для чого кѡлькокохъ ренегатѡвъ священниковъ, а за ними малѣ число людей перейшло за океаномъ на православїе. Ту зѡвсѣмъ не импонуала имъ хорошо органи-

ПОВІНКИ.

По догрой переверѣ
появив ся вкінци „А. Р.
Вѣстникъ“...

Помѣщена новинка въ
ч. 9. „Свобода“, за газетою
„The Scanton Republican“...

„Ansonia Evening Sentinel“
выходячий въ Ansonia,
Conn. зь дня 3. марта с. р.
подає слѣдуюче:

Рѣдко притрафляе ся кому,
щобъ выхъвати зь Ансоніи
до Нью-Гевенъ и вернуться
туда не взиначи цѣлкомито
о томъ, що бувъ въ до-

Однѣмъ тренѣ той заразъ
вертає назадъ зь Нью-Гевенъ
до Ансоніи.

На „Hungarian-а“, спочи-
ваючого въ солодомъ снѣ-
жкомъ забули, та бѣдола-
ху повезено назадъ до Ан-

Въ Wichita Falls, Texas,
въ вѣвторокъ повѣщено на
публичномъ пляцу правомъ
„Lyncha“ двоохъ рабуствъ,

Иже понятє могутъ мати
американцѣ о такихъ лю-
дяхъ, якъ и о народѣ до

Просвѣты, просвѣты! тре-
ба намъ.

Поляковъ евангелицко-
го вѣроисповѣданя живи-
нинъ на престоѣ давнио

Сказанный лисъ напавъ
17-го м. м. въ Гутенштайнъ
въ Австрій долѣниной на

Однѣмъ тренѣ той заразъ
вертає назадъ зь Нью-Гевенъ
до Ансоніи.

Въ Lapes, Mich., зоставъ
именований постаментромъ,
мнмо супротивленя ся горо-

Въ вѣвторокъ повѣщено на
публичномъ пляцу правомъ
„Lyncha“ двоохъ рабуствъ,

Фармеръ S. Wolf, въ-
хавъ возомъ зь донькою
Pittsburga, Pa. минувшю

Въ Jersey City, N. J.
J. Makin, числячий 22 лѣтъ,

Великий повени навѣсти-
ли минувшю суботы и

Зарядъ колеѣ Lake
Erie and Western наказавъ
своимъ робѣтникамъ працю-

„Образъ гонору“
на науку и пересторогу
сѣльскаго люду, написавъ

Фабриканты одержали
письменны лсты вѣдъ роб-

Сила стрейкуючихъ ча-
сельно взрастає. Передъ
кѣлькомъ днями прилучи-

ПОСМЕРТНИ ВѢСТИ.

Бл. п. о. Петро Богачевскій.

Зь щпримъ жалемъ, зѣ
слезамъ въ очахъ допелось
меяѣ перечитати звѣтку

градъ Христѣвомъ, але въ
житю громадкомъ и полі-
тичнѣмъ Русинѣвъ водогравъ

New York, N. Y. Въ
фабрикахъ желѣзныхъ, бля-
харскихъ и дротяныхъ роб-

Reading, Pa. Робота
идє повною силою и нѣхто
не може жалувати ся, щобы

Pittsburg, Pa. На цѣ-
лоу околиці иде робота
дуже добре. Фармеры поч-

Trenton, N. Y. Робота
идє повною силою. Робѣт-
никовъ подостаткомъ

Philadelphia, Pa. у
всходной Пенсилвеніи роб-
ота иде знаменито. Поч-

Shamokin, Pa. Робота
поправила ся въ минушомъ
тыждни. Помимо того бога-

Въ Лондонѣ умирає
наибольше людей зь голоду,

Великій богачъ въ Бер-
линѣ кзавъ ся зрѣбити

Въ 50 лѣтъ тому, якъ
вынайшли стальовый пера.

Въ стейтѣ Тенесі 70
лѣтна нигерка породила
четверо дѣтей, трѣхъ хлоп-

Въ производцїи желѣза
не зайшла въ тыхъ тыждняхъ
нѣяка змѣна. Цѣна желѣза

треба только, щобъ робѣт-
ники на своихъ мѣсяцахъ
терпеливо выждали.

— Youkers, N. Y. Робота
по фабрикахъ иде повною
силою. Робѣтниковъ есть ту

Reading, Pa. Робота
идє повною силою и нѣхто
не може жалувати ся, щобы

Pittsburg, Pa. На цѣ-
лоу околиці иде робота
дуже добре. Фармеры поч-

Trenton, N. Y. Робота
идє повною силою. Робѣт-
никовъ подостаткомъ

Philadelphia, Pa. у
всходной Пенсилвеніи роб-
ота иде знаменито. Поч-

Shamokin, Pa. Робота
поправила ся въ минушомъ
тыждни. Помимо того бога-

Въ Лондонѣ умирає
наибольше людей зь голоду,

Великій богачъ въ Бер-
линѣ кзавъ ся зрѣбити

Въ 50 лѣтъ тому, якъ
вынайшли стальовый пера.

Въ стейтѣ Тенесі 70
лѣтна нигерка породила
четверо дѣтей, трѣхъ хлоп-

Въ производцїи желѣза
не зайшла въ тыхъ тыждняхъ
нѣяка змѣна. Цѣна желѣза

ВСЯЧИНА.

Коли живна въ свѣтѣ?

Съченъ: Въ Австраліи и
Хилі; лютий: въ Индіи и
вышомъ Египтѣ; марець:
въ нижномъ Египтѣ; цвѣ-

Якъ довго треба вхати тач-

Богатї того свѣта звычай-
но выбрають ся по слобѣ
въ подорож, одні до Ита-

Майнеръ вероба.

Рано искрїть острый морозъ
Свѣгъ стежки заваливъ.

Та не довго нагадовавъ,
Бере иншї лаха,

Газдиня вернула
Вѣдъ Дуvida зь згнїлымъ

Позбиравъ ся вже нашъ май-
неръ,

Та и подививъ ся:
Якъ то мясо на пательни

Иванъ побѣгъ до Дуvida;
Привѣсть повну фляшку.

За вѣскою закусили
По кавалку хлѣба —

Выйшовъ Иванъ зь теплоу
хаты,

Ему тѣе и байдуже,
Що морозъ стыскає,

Вѣдъ Дуvida зь згнїлымъ
мясомъ —

Позбиравъ ся вже нашъ май-
неръ,

Та и подививъ ся:
Якъ то мясо на пательни

Выйшовъ Иванъ зь теплоу
хаты,

Ему тѣе и байдуже,
Що морозъ стыскає,

Вѣдъ Дуvida зь згнїлымъ
мясомъ —

Позбиравъ ся вже нашъ май-
неръ,

Та и подививъ ся:
Якъ то мясо на пательни

Выйшовъ Иванъ зь теплоу
хаты,

Ему тѣе и байдуже,
Що морозъ стыскає,

Вѣдъ Дуvida зь згнїлымъ
мясомъ —

Позбиравъ ся вже нашъ май-
неръ,

Та и подививъ ся:
Якъ то мясо на пательни

Выйшовъ Иванъ зь теплоу
хаты,

Ему тѣе и байдуже,
Що морозъ стыскає,

Вѣдъ Дуvida зь згнїлымъ
мясомъ —

Т. TALPASZ,
ТЕОДОЗІЙ ТАЛПАШ
Рускіи Реставраторъ
и
готельничій
2 4 6
PEARL STR.
S H A M O K I N, P A.
Недалеко рускои плебаніи.

